

Jasne i ciemne dziesięciolecie

Okres 20-lecia międzywojennego dzielimy na „jasne dziesięciolecie” (lata 20.) i „ciemne dziesięciolecie” (lata 30.).

1. Jasne dziesięciolecie.

- optymizm po odzyskaniu niepodległości,
- powstają grupy poetyckie,
- w prozie tematy polityczno – społeczne,
- kabarety, teatryki, rewie,
- rozwój kinematografii,
- powstaje Polskie Radio,
- kryzysy (wojna polsko – bolszewicka, inflacja, zamach na prezydenta Gabriela Narutowicza, różny rozwój w regionach),
- reforma walutowa.

3. Ciemne dziesięciolecie.

- pogłębienie kryzysu ekonomicznego,
- kryzys w USA,
- potrzeba literatury popularnej,
- katastrofizm Witkacego – teoria czystej formy (niepokój metafizyczny, niweluje go sztuka odrzucająca składniki dzieła „normalnego”).

(...) doznanie uczucia metafizycznego, będącego wyrazem bezpośrednio danej jedności osobowości – może być w teatrze, analogicznie jak w malarstwie, osiągnięte przede wszystkim dzięki pewnym konstrukcją formalnym. Podobnie jak w obrazie elementami takich konstrukcji są barwy i kształty, tak w sztuce teatralnej są nimi działania połączone z wypowiedziami. I podobnie jak w obrazie istotny jest sam układ barw i kształtów, nie zaś przedmioty przez nie sugerowane, tak i w dramacie istotę sprawy stanowią same napięcia między owymi działaniami czy wypowiedziami, ich niezwykłość, dziwaczność, oniryczność, niespodziewany, zaskakujący szokujący charakter. (Jerzy Kwiatkowski, Młoda Polska)

- Czechowicz, Miłosz,
- Kwadryga,
- Konstanty Ildefons Gałczyński,
- „Kariera Nikodema Dyzmy”,
- Tadeusz Boy Țeleński.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl